
BUDUĆNOST
IZRAELA

I SVIJETA

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE U HRVATSKOJ

SVIMA je očito da čovjek današnjice živi u svijetu koji se ubrzano mijenja. Gotovo sve moćne nasljedne vladarske kuće Europe, koje su postojale prije 1914. godine, zamijenjene su drugim oblicima vladavine. Razdoblje koje je započelo izbijanjem Prvog svjetskog rata u velikoj je mjeri bilo vrijeme propadanja i raspada; no ne u potpunosti, jer su u tom istom razdoblju rođene nove nacije.

Jedna od njih je Izrael. Možda bi bilo točnije reći da je Izrael **ponovno rođen**, jer je ovaj narod ranije bio nacija sa svojom vlastitom vladavinom. Međutim, drevna izraelska nacija uživala je osobitost koja ne vrijedi ni za jedan drugi narod na zemlji, ni prije ni poslije, a to je da je njezina vlada djelovala pod Božjim vodstvom. Za kraljeve Izraela u Bibliji se kaže da sjede na "prijestolju Gospodnjem" (1. Ljetopisa 29:23).

Posljednji kralj Izraela bio je Sidkija (Ezekiel 21:25-27). Godine 606. pr. Kr., kralj Nabukodonosor svrgnuo je Sidkiju s prijestolja, a cijela je nacija odvedena u zarobljeništvo u Babilon. To je zarobljeništvo trajalo sedamdeset godina. U međuvremenu su Babilon osvojili Medijci i Perzijanci, a perzijski kralj Kir bio je taj koji je izdao dekret o oslobođenju, dopuštajući Izraelcima povratak u Palestinu, ali ne i ponovnu uspostavu vlastite vlade.

Od tog vremena nadalje, Izrael je i dalje bio podložan narod, vazal onoj naciji koja je kontrolirala Palestinu, što je u Isusovo vrijeme bilo Rimsko Carstvo. U godinama od 69. do 73. n. e., Tit je opsjeo i konačno razorio Jeruzalem. Tada su Izraelci, koji nisu stradali u toj strašnoj kušnji, raspršeni po cijelom svijetu. Takva je situacija potrajala stoljećima sve do danas, a židovski narod to razdoblje naziva svojim Raseljenskim (Dijasporom).

Prorečeno Raseljensko

Mojsije, zakonodavac Izraela, prorekao je ovo raspršivanje Izraelaca među narode, kao i njihovo ponovno okupljanje kojem danas svjedočimo. Ovo predviđanje zapisano je u Ponovljenom zakonu 29:24 i 30:1-6. Drugi dio proročanstva glasi:

"I dovest će te Gospodin, Bog tvoj, u zemlju koju su posjedovali oci tvoji, i ti ćeš je posjedovati; i učinit će ti dobro i umnožit će te više nego očeve tvoje. I obrežat će Gospodin, Bog tvoj, srce tvoje i srce potomstva tvojega, da ljubiš Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom, da bi mogao živjeti."

Mojsije je također prorekao koliko će dugo trajati era izraelskog gubitka neovisnosti i raspršenosti. Kao što smo vidjeli, Izrael je bio nacija pod Bogom i zbog toga je bio podložan disciplinskim mjerama za prijestupe. Mojsije spominje određene korektivne kazne kojima će biti podvrgnuti, a zatim dodaje: "Ako me ni tada ne budete slušali, kaznit ću vas sedam puta više za grijehe vaše" (Levitski zakonik 26:18).

Ovo upozorenje o kazni "sedam puta više" ponavlja se četiri puta. Izučavatelji proročanstava vjeruju da je to mjera vremena. Sveto pismo ukazuje da je simbolično vrijeme razdoblje od 360 godina, a sedam takvih vremena iznosilo bi ukupno **2520 godina**. Biblijski ključ za ovu metodu računanja zapisan je u Ezekielu 4:4-6. Budući da Mojsijevo proročanstvo ukazuje da je to trebala biti konačna kazna, smatramo razumnim zaključiti da je ona započela gubitkom njihove nacionalne neovisnosti 606. pr. Kr., svrgavanjem njihovog posljednjeg kralja, Sidkije.

Računajući 2520 godina od 606. pr. Kr., dolazimo do 1914. godine. Tada je započeo Prvi svjetski rat. Iz tog sukoba proizašlo je protjerivanje Turaka iz Jeruzalema i Palestine od strane generala Allenbyja; čuvena Balfourova deklaracija; te otvaranje drevne domovine židovskim izbjeglicama i pionirima iz svih zemalja. To je rezultiralo ulijevanjem novog života i nade u cionistički pokret.

Iako je bilo privremenih zastoja ove ili one vrste, rehabilitacija Palestine od strane Židova i njihova migracija u drevnu domovinu se nastavila. Iz toga je 1948. godine rođena nova Država Izrael. Gledajući tako, upravo je 1914., nakon 2520 godina, započeo slijed događaja koji je doveo do nacionalne neovisnosti ovog biblijskog i povijesnog naroda.

Vremena pogana

Puni značaj oslobođenja Izraela od 1914. godine može se jasnije vidjeti ako obratimo pažnju na predviđanje Isusa, kojeg većina vodećih Židova danas priznaje kao eminentnog učitelja i proroka. Njegovi su ga učenici pitali o svršetku sadašnjeg doba. Dio Isusovog odgovora glasilo je: “Jeruzalem će gaziti pogani sve dok se ne ispune vremena pogana” (Luka 21:24). U vrijeme ovog proročanstva židovska nacija, simbolično nazvana “Jeruzalem”, bila je “gažena” od strane pogana (naroda), a to se trebalo nastaviti sve dok se “vremena pogana” ne ispune.

Istodobno sa svrgavanjem posljednjeg izraelskog kralja 606. pr. Kr., prorok Daniel, tumačeći proročanski san koji je Gospodin dao kralju Babilona, prerekao je slijed od četiri svjetske sile, počevši s Babilonom. Druga je bila Medo-Perzija, treća Grčka, a četvrta Rim. Podjela Rimskog Carstva na razne europske države, kakve su postojale prije 1914., prikazana je prstima na stopalima kipa (Daniel 2:31-45).

Kralju Nabukodonosoru Daniel je rekao: “Bog nebeski dao ti je kraljevstvo, moć, snagu i slavu” (redak 37). To ne znači da je Nabukodonosor sjedio na prijestolju Gospodnjem, kao što je bio slučaj s kraljevima Izraela. To je jednostavno značilo da, počevši tada s Babilonom, Bog neće ometati pogansku (nežidovsku) vladavinu nad zemljom; da će se vlast pogana proširiti čak i nad Božjim vlastitim narodom, Izraelcima.

Ali to se nije trebalo nastaviti u nedogled. Danielovo proročanstvo istaknulo je da će to trajati samo do dana podijeljenog Rimskog Carstva – “u dane tih kraljeva” – kako je prikazano prstima kipa (redak 44). Tada će Bog nebeski podići kraljevstvo, ili vladavinu, koja će “stajati do vijeka” (redci 41, 42, 44). To je, naravno, dugo obećavano Mesijino kraljevstvo.

Jasno je da je razdoblje koje je Isus opisao kao *vremena pogana* istovremeno sa “sedam vremena” izraelskog gubitka nacionalne neovisnosti. To znači da su i vremena pogana došla do svog proročanskog kraja 1914. godine. Vremenska proročanstva Biblije ukazuju na mali početak događaja na koje se odnose, a ne na njihov dovršetak. Prvi svjetski rat, koji je započeo 1914., označio je početak potpunog pada podijeljenih ostataka starog Rimskog Carstva.

Također je doveo do nacionalnog suvereniteta Izraela.

Nacija Izraela danas je slobodna nacija. Izraelci više nisu bez svoje vlade. Izrael je nacija među nacijama svijeta, više nije vazal Rimu ili bilo kojoj drugoj poganskoj sili. Nova Država Izrael nije bez svojih poteškoća, ali to su problemi bivanja slobodnim u isprevrnutom svijetu. Izrael nije samo slobodan, već je i punopravni član Ujedinjenih naroda, a događaji koji su doveli do te slobode započeli su na kraju “sedam vremena” koje je prerekao Mojsije.

Događaji u međuvremenu

Mnogi važni događaji koje su Izraelci proživjeli kao narod tijekom razdoblja svog uspona do slobode među narodima također su prorečeni u Bibliji. Jedan od proročanskih izraza koji opisuje njihovo ponovno okupljanje i rehabilitaciju kao naroda jest da će Bog “okrenuti” njihovo “sužanjstvo” (vratiti ih iz zarobljeništvu). Ovaj se izraz pojavljuje u Joelu 3:1, 2, gdje Gospodin kaže:

“Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad okrenem sužanjstvo Judino i Jeruzalemsko, skupit ću sve narode i dovesti ih u dolinu Jošafatovu, i ondje ću se s njima parničiti za narod svoj i za baštinu svoju Izrael, kojega su raspršili među narode i razdijelili moju zemlju.”

U stihovima 9-14 ovog poglavlja prorečeno je ratničko okupljanje poganskih naroda, a “dolina Jošafatova” opisana je kao “dolina odluke”. U tom okupljanju naroda odvija se priprema za rat u kojoj se, simbolički govoreći, za narode kaže da “prekuju svoje raonike u mačeve, a srpove u koplja”. Vidjeli smo da se to događa u eri koja počinje s 1914. godinom, a proročanstvo ističe da će upravo u to vrijeme Gospodin “okrenuti sužanjstvo” svoga naroda. Ovo okupljanje naroda također vidimo u procesu ispunjenja.

Jednako je upečatljivo proročanstvo koje spominje činjenicu da će Gospodin imati “prepirku s narodima” u vezi sa svojim narodom i njihovom zemljom (Jeremija 25:31). Drugi stih 3. poglavlja Joela spominje dijeljenje zemlje. I to se dogodilo, jer znamo da poganski narodi nisu ispunili obećanja sadržana u Balfourovoj deklaraciji te su spor s Arapima riješili ograni-

čavanjem Izraela na manje od polovice zemlje koju je Bog obećao (Postanak 13:14, 15).

“Strah”, a ne “Mir”

Druga proročanstva također otkrivaju da će razdoblje ponovnog okupljanja Izraela biti ispunjeno mnogim poteškoćama. Jeremija je napisao: “Evo, dolaze dani, govori Gospodin, kad ću okrenuti sužanjstvo naroda svoga Izraela i Jude... i učinit ću da se vrate u zemlju koju sam dao očevima njihovim, i oni će je posjedovati... Jer ovako govori Gospodin: Čuli smo glas trepetanja, straha, a ne mira... Jao! Jer velik je taj dan, nema mu ravna: to je vrijeme Jakovljeve nevolje; ali on će se izbaviti iz nje” (Jeremija 30:3-7).

Značenje ovog proročanstva je jasno. Ono naglašava da čak i kada dođe vrijeme da se ovaj povijesni narod vrati u svoju zemlju, iskusit će strah i trepet; da to neće odmah biti vrijeme mira i sreće za njih.

Za početak, bilo je mnogo radosti među Židovima zbog Balfourove deklaracije i njezine naknadne provedbe putem mandata Lige naroda. Taj je mandat poduzeo korake kako bi Izraelcima osigurao dom u njihovoj Obećanoj zemlji. Na vrlo određen način, početak njihovog povratka iz dugog sužanjstva je započeo.

No, nedugo nakon toga, Židovi u Njemačkoj, Austriji, a kasnije i u Poljskoj, bili su ogorčeno proganjeni od strane Hitlerovog režima. To se pojačalo intenzitetom i nastavilo tijekom godina Drugog svjetskog rata. Milijuni Židova su ubijeni, a nebrojene tisuće ostale su bez doma i kao litalice.

U međuvremenu, zbog arapskog protivljenja, vrata Palestine bila su zatvorena za daljnje useljavanje – zatvorena u vrijeme kada je ovom napaćenom narodu domovina trebala više nego ikad prije. Doista, čuli su “glas trepetanja i straha”, a ne mira.

Drugo proročanstvo koje na općenit način svjedoči o istoj neobičnoj kombinaciji okolnosti glasi:

“Zato, evo, dolaze dani, govori Gospodin, kada se više neće govoriti: ‘Živoga mi Gospodina koji je izveo djecu Izraelovu iz zemlje egipatske’, nego: ‘Živoga mi Gospodina koji je izveo djecu Izraelovu iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih je bio istjerao.’ I dovest ću ih natrag u zemlju njihovu koju sam dao očevima njihovim. Evo, poslat ću mnoge ribare, govori Gospodin, i oni će ih loviti; a nakon toga poslat ću mnoge lovce, i oni će ih loviti” (Jeremija 16:14-16).

Ovo proročanstvo ukazuje na to da će se, kada dođe vrijeme za povratak Izraelaca u njihovu zemlju, ulagati naponi da ih se potakne na povratak. Gospodin je rekao da će poslati “ribare da ih love”. To je vrlo vjerojatno ispunio cionistički pokret, koji je 1896. osnovao pokojni Theodor Herzl. Ribari koriste mamac kako bi privukli ribu, a cionistička organizacija je godinama isticala zašto bi Židovi trebali otići u Palestinu i koje bi prednosti imali ako to učine.

Međutim, tom metodom nije mnogo Izraelaca potaknuto na odlazak u Obećanu zemlju, iako se Herzla danas u modernom Izraelu iznimno cijeni. Jedan od dirljivih prizora ondje je memorijalni vrt u čast Herzla. Kameni prilaz njegovom grobu simbolizira napredak židovske države korak po korak. Herzlovo djelo nije bilo uzaludno.

Ali proročanstvo kaže da će Gospodin također poslati “lovce, i oni će ih loviti”. Ovdje se sugeriraju nasilnije metode. Među njih se nedvojbeno može ubrojiti ogorčeni progon od strane Hitlera. Ova specifična metoda tjeranja povećavala se intenzitetom sve dok praktički svi Židovi Europe, koji nisu bili ubijeni, nisu počeli čeznuti za svojom domovinom i bili željni otići tamo čim se pruži prilika.

Drugo proročanstvo koje vrlo precizno govori o tome glasi: “Života mi moga, govori Gospodin Bog, zasigurno ću moćnom rukom, i ispruženom mišicom, i izlivenim gnjevom vladati nad vama: I izvest ću vas iz naroda, i skupit ću vas iz zemalja u koje ste raspršeni, moćnom rukom, i ispruženom mišicom, i izlivenim gnjevom. I dovest ću vas u pustinju naroda” (Ezekiel 20:33-37).

Zasigurno se do sada očitivalo mnogo “gnjeva” u vezi s naporima Izraelaca da isele iz raznih zemalja u kojima su bili nastanjeni i da stvore novi dom za sebe u Palestini. I, kao

što je prorečeno, čak i oni koji su tamo nalaze se u “pustinji naroda”, u smislu da dijele sa svim ljudima na zemlji tjeskobu i neizvjesnost ovog kaotičnog vremena u ljudskoj povijesti. Još nisu pronašli mir i sigurnost.

Vraćeni od mača

U 38. poglavlju Ezekielovog proročanstva nalazi se nacrt uvjeta koji će prevladavati u Izraelu, a koji su još uvijek budućnost. Narod je opisan kako živi u miru i stanuje sigurno, ili “spokojno”, budući da su “vraćeni od mača” (redak 8). Danas je Izrael, kao nacija među ostalim nacijama svijeta, postigao velik dio svog sadašnjeg položaja usred vojnih sukoba i još uvijek ovisi o svojoj vojnoj snazi radi sigurnosti u ovom svijetu kojem prijeti rat.

Ezekielovo proročanstvo otkriva da će u nekom trenutku nakon njihovog povratka u zemlju, agresivna vojska sa “sjevera”, pod vodstvom simboličnog lika zvanog “Gog”, iz zemlje Magog, pokrenuti napad na Izraelce, koji će prijetiti njihovim uništenjem. Proročanstvo otkriva da će, kada se to dogodi, Bog intervenirati u korist svoga naroda i izbaviti ih od njihovih neprijatelja. Ovo izbjavljenje bit će tako istaknuto i tako očito od Gospodina da će rezultirati time da Njegovo ime postane “poznato u očima mnogih naroda” (Ezekiel 38:2, 14-23).

Ovom demonstracijom Božje zaštite nad njima, Izraelci će shvatiti da je njihov povratak u Obećanu zemlju ostvaren Božjom providnošću. Gospodin je prorekao: “Tako ću učiniti da moje sveto ime bude poznato usred mog naroda Izraela” (Ezekiel 39:7). Očito, od te točke nadalje, Izraelci će tražiti od svoga Boga vodstvo u svojim poslovima, a svijet općenito će znati da je Bog izbavio svoj narod i da Mesija vlada nad njima.

Novi Kralj

Kada je svrgnut posljednji izraelski kralj, Sidkija, Gospodin je rekao: “Skinij turban i odloži krunu; ovo neće biti isto: uzvisi onoga tko je nizak, i ponizi onoga tko je visok. Prevrnut ću, prevrnut ću, prevrnut ću to; i neće ga više biti, dok ne dođe onaj komu pripada pravo; i njemu ću ga dati” (Ezekiel 21:25-27). Onaj “komu pripada pravo” je izraelski Mesija, sljedeći koji će

sjediti na Davidovom prijestolju nakon svrgavanja Sidkije.

Izaija je prorekao rođenje Mesije i njegovo uzvišenje na vlast nad Izraelom i svijetom. Citiramo: “Jer dijete nam se rodilo, sin nam je dan; i vlast će biti na ramenu njegovu; i ime će njegovo biti: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mira. Povećanju vlasti njegove i miru neće biti kraja, na prijestolju Davidovu i u kraljevstvu njegovu, da ga uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada pa do vijeka. Revnost Gospodina nad vojskama učinit će to” (Izaija 9:6, 7).

Prorokujući dalje o Mesiji, Izaija je napisao: “Evo, kralj će kraljevati u pravednosti, i knezovi će vladati po pravdi.” “Tada će pravda stanoviti u pustinji, i pravednost ostati na plodnom polju. I djelo pravednosti bit će mir; a učinak pravednosti tišina i pouzdanje do vijeka. I narod će moj prebivati u mirnom boravištu, i u sigurnim stanovima, i u tihim počivalištima” (Izaija 32:1, 16-18).

Sav Izrael

Naše razumijevanje budućih blagoslova koje će uživati Izrael i svijet bilo bi daleko od slavne stvarnosti izložene u Pismu kada bi ti blagoslovi bili ograničeni na one koji žive u vrijeme kada Mesija uspostavi svoju vladavinu ili na one koji bi se rodili od tog vremena nadalje. Božja obećanja dana su **cijelom** Izraelu, svakom naraštaju Izraelaca. U ta obećanja uključen je i Theodor Herzl, kao i tisuće njegovih suradnika cionista koji su se nadali i trudili za povratak Izraela u Obećanu zemlju, iako sada spavaju u smrti.

Tijekom svih stotina teških godina Raseljeničtva postojali su gorljivi, bogobojazni Židovi koji su čeznuli i molili za povratak Izraela iz sužanjstva. Zid plača u Jeruzalemu živopisan je podsjetnik na očaj s kojim su neutješni Izraelci podnosili svoje frustracije dok su čekali neki dokaz da ih njihov Bog još uvijek voli i da će ih u pravo vrijeme izbaviti. Ali i oni sada svi spavaju u smrti.

Sudbina Izraela, čak i prije Raseljeničtva, nije uvijek bila sretna. Bilo je vremena kada je nacija uživala određenu mjeru blagostanja i mira, ali i drugih vremena kada je krvarila zbog ratova i bila potlačena. Međutim, Božja obećanja o mesijanskim blagoslovima odnosila su se i na

njih, a ipak su umrli bez dokaza njihova ispunjenja.

Mojsije je rekao naraštaju Izraelaca svoga vremena: “Gospodin, Bog tvoj, podignut će ti Proroka usred tebe, od tvoje braće, poput mene; njega slušajte” (Ponovljeni zakon 18:15). Ovo je još jedno obećanje o dolazećem Mesiji. Međutim, oni kojima je to rečeno svi su mrtvi. Ali ovo i druga mesijanska obećanja ispunit će se njima, i svakom naraštaju Izraelaca, jer će oni biti podignuti iz mrtvih.

Postoji mnogo obećanja koja nas uvjeravaju u to. U molitvi Bogu Izraelovu, Mojsije je rekao: “Ti vraćaš čovjeka u propast; i kažeš: Vratite se, djeco čovječja” (Psalam 90:3). Gospodin je rekao proroku Danielu da će se oni koji “spavaju u prahu zemaljskom probuditi” (Daniel 12:2). Povratak u život za sve Izraelce obećan je u Ezekielu 16:55. Obećanje da će se djeca probuditi iz smrti zapisano je u Jeremiji 31:15-17.

Što se tiče vremena Mesijinog kraljevstva, prorok Izaija je napisao: “Zato ovako govori Gospodin, koji je otkupio Abrahama, o domu Jakovljevu: Jakov se sada neće postidjeti, niti će mu lice sada probljedjeti. Nego kad vidi djecu svoju, djelo ruku mojih, usred sebe, oni će svetiti ime moje, i svetiti Sveca Jakovljeva, i bojat će se Boga Izraelova. I oni koji su lutali duhom doći će do razumijevanja, a oni koji su mrmljali naučit će nauk” (Izaija 29:22-24).

Kao i svim pripadnicima pale i umiruće rase, Jakovljevo je lice probljedjelo od bolesti i starosti, i on je konačno umro. Ali prema Izajinom proročanstvu, on će biti vraćen u život i vidjet će svoju “djecu” – svaki njihov naraštaj, sve do današnjeg vremena. Ali tada mu lice neće “probljedjeti”, jer će to biti obećano vrijeme zdravlja i vječnog života, kao i mira i sigurnosti za Jakova i sve Izraelce, te za cijeli svijet čovječanstva.

Budući knezovi Izraela

U proročanstvu o Mesiji koje smo već citirali, Izaija je prorekao: “Evo, kralj će kraljevati u pravednosti, i knezovi će vladati po pravdi” (Izaija 32:1). Psalmist je prorekovao da će “oci” Izraela postati “knezovi po svoj zemlji” (Psalam 45:16). Gospodin je prorekao: “I vratit ću suce tvoje kao prije, i savjetnike tvoje kao u početku: nakon toga zvat ćeš se: Grad praved-

nosti, vjerni grad” (Izaija 1:26).

U ovom posljednjem proročanstvu Izraelci se podsjećaju na različite načine na koje je Bog vladao nad njima. Prvo, pod Mojsijevim vodstvom bili su njegovi pomoćnici, “savjetnici”. Zatim je uslijedilo razdoblje od 450 godina tijekom kojeg su njima vladali suci. Potom je došlo razdoblje kraljeva. David je uspostavio svoju vladu u Jeruzalemu, na koji se gledalo kao na njihov glavni grad. U mesijanskoj vladi postojat će pandan savjetnicima i sucima, koji će predstavljati Kralja, Mesiju. Zajedno će oni od tada biti izraelski “grad pravednosti, vjerni grad”.

Oni koji će služiti kao izraelski “knezovi”, predstavljajući Mesiju, bit će drevni vjerni pojedinci iz svakog naraštaja koji su se pokazali dostojnima ovog visokog povjerenja koje će im biti ukazano. Istaknuti među njima bit će, naravno, njihovi bivši pravedni vođe i proroci – njihovi “oci”. A kako će oni biti iznimno kvalificirani da predstavljaju Mesiju! Bio je tu veliki zakonodavac, Mojsije, koji je položio svoj život za svoj narod. I bio je tu Daniel koji je, kao hebrejski zarobljenik u Babilonu, služio kao premijer.

U konačnoj poruci Danielu, Gospodin je rekao: “Idi svojim putem... jer ćeš počivati, i stati na svoju česticu na kraju danâ” (Daniel 12:13). “Kraj danâ” na koji se ovdje misli jest kraj dugog razdoblja progona Božjeg naroda. A obećanje glasi da će Daniel biti vraćen u život i da će tada stati na svoju česticu (sudbinu/mjesto), nedvojbeno kao jedan od izraelskih knezova u mesijanskoj vladi.

Psalmist je prorekovao: “Bog kraljuje nad poganima [narodima]: Bog sjedi na prijestolju svetosti svoje. Knezovi naroda su se skupili, narod Boga Abrahamova: jer štitovi zemaljski pripadaju Bogu: on je silno uzvišen” (Psalam 47:8, 9). Dalje čitamo o “štitovima” ili zaštitama naroda u Mesijinom kraljevstvu: “Neće zla činiti niti pustošiti na svoj svetoj gori mojoj: jer će zemlja biti puna spoznaje Gospodnje, kao što vode pokrivaju more” (Izaija 11:9).

“U onaj dan”, nastavlja Izaija, “bit će korijen Jišajev [Mesija], koji će stajati kao stijeg narodima; njemu će se utjecati pogani: i počivalište njegovo bit će slavno. I dogodit će se u onaj dan, da će Gospodin opet, po drugi put, podići ruku svoju da povrati ostatak naroda svoga, koji bude preostao, iz Asirije, i iz Egipta, i iz Pa-

trosa, i iz Kuša, i iz Elama, i iz Šinara, i iz Hamata, i s otoka morskih. I podignut će stijeg narodima, i sabrat će prognanike Izraelove, i skupiti raspršene Judine s četiri kraja zemlje” (Izaija 11:10-12).

Čini se da je broj Izraelaca koji su sada okupljeni u Obećanoj zemlji tek simboličan u odnosu na ukupan broj onih koje će Gospodin na kraju obnoviti. Doista, Pismo otkriva da će Mesijina vladavina trajati tisuću godina; i tijekom tog vremena, kao što smo vidjeli, čak i oni koji su sada zarobljeni u smrti bit će vraćeni u život, kako Izraelci tako i pogani. Zasigurno je budućnost Izraela i svijeta slavna – sjajna poput Božjih obećanja!

POTVRDA U NOVOM ZAVJETU

Za Isusove sljedbenike Novi zavjet je objašnjenje i potvrda Starog zavjeta, koji je Tora Izraelaca. Novi zavjet predstavlja Isusa kao Mesiju obećanja, Onoga koji je trebao sjediti na Davidovom prijestolju (Luka 1:31-33). Iako je Isus umro kao Otkupitelj svijeta, božanskom je snagom podignut iz mrtvih; time potvrđujući našu vjeru u sva Božja obećanja o povratku mrtvih u život (Djela apostolska 17:31).

Temelj za svakog Židova je obećanje koje je Bog dao Abrahamu da će kroz njegovo sjeme biti blagoslovljene “sve obitelji na zemlji” (Postanak 12:3; 22:15-18). Novi zavjet predstavlja Isusa kao to obećano “sjeme” blagoslova. Pavao je napisao: “A Abrahamu i njegovu sjemenu dana su obećanja. Ne kaže: ‘I sjemenima’, kao o mnogima, nego kao o jednome: ‘I sjemenu tvojemu’, koje je Krist” (Galaćanima 3:16).

Novi zavjet objašnjava da je Isus, nakon što je svojom smrću osigurao otkupljenje za svijet, ne samo uskrsnuo od mrtvih, već je i uzvišen na razinu života višu od ljudske; tako da je sada, poput anđela i poput velikog Stvoritelja svemira, nevidljiv ljudskim očima. Tako će on biti moćan, ali nevidljiv Vladar svijeta (Kološanima 1:15; 1. Timoteju 1:17).

Pišući Kristovim učenicima, Pavao je rekao: “Koji ste god u Krista kršteni, Kristom ste se zadjenuli. Nema tu više ni Židova ni Grka, nema ni roba ni slobodnjaka, nema ni muškog ni ženskog: jer svi ste vi jedno u Kristu Isusu. A ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo sjeme i ba-

štinici po obećanju” (Galaćanima 3:27-29).

To jednostavno znači da će pravi, samopozrtvovni Isusovi sljedbenici biti nagrađeni privilegijom sudjelovanja u njegovom duhovnom kraljevstvu i da će, zajedno s njim, sudjelovati u djelu blagoslivljanja svih obitelji na zemlji, kako je obećano Abrahamu. U Hebrejima 3:1-6 apostol Pavao objašnjava da kao što je Mojsije bio vjeran nad svojom “kućom”, tako postoji i druga “kuća” nad kojom je Isus vjeran, a oni u Isusovoj kući dionici su “nebeskog poziva”, što znači da će oni biti dio nevidljive Božje vladarske kuće.

U 11. poglavlju Hebrejima apostol Pavao dodatno skreće pozornost na obje ove skupine. Imenuje mnoge drevne vjerne pojedince i opisuje neke od poteškoća koje su podnijeli kako bi bili dostojni “boljeg uskrsnuća” (redak 35). Tome dodaje da “oni bez nas [iz duhovne kuće] ne bi postigli savršenstvo” (redak 40). Tako, dok su drevni vjerni Božji sluge prvi dokazali svoju odanost i dostojnost služenja u mesijanskom kraljevstvu, oni moraju čekati, u snu smrti, dovršetak duhovnog “sjemena” Abrahamova prije nego što budu podignuti u savršenstvo života kako bi započeli svoj rad kao “knezovi po svoj zemlji”.

Zemaljsko “sjeme” sastoji se uglavnom od prirodnih Abrahamovih potomaka, dok će se duhovno sjeme sastojati i od Izraelaca i od pogana (nežidova). Doista, ta je prilika prvo bila ponuđena isključivo narodu Izraela, a nakon što su odbacili Isusa, proširena je na druge.

Glavna kvalifikacija obavezna za one koji će služiti u bilo kojem svojstvu u mesijanskom kraljevstvu jest odanost srca Gospodinu, lojalnost božanskim načelima pravednosti, za koja bi bili spremni umrijeti ako bi se to od njih tražilo. To je bila karakteristika svih Vjernih iz starine (Drevnih pravednika). To je vrijedilo za Isusa, a vrijedi i za sve njegove vjerne sljedbenike.

Uspostava Kraljevstva

Učenja Biblije možemo jasno razumjeti samo ako uzmemo u obzir i vjerujemo u njena mnoga obećanja o uskrsnuću mrtvih. Ako se naša vjera može uhvatiti za ta obećanja i vjerovati im, tada Biblija za nas ima poruku sigurnosti i utjehe. To posebno vrijedi za proročans-

tva koja se odnose na uspostavu i djelo mesijanskog kraljevstva.

Da bi kraljevstvo postalo stvarnost, prije svega je bilo potrebno da Isus uskrsne od mrtvih, jer je on vrhovni Vladar u tom kraljevstvu. Zatim, kako otkriva Novi zavjet, oni koji će dijeliti s njim duhovnu fazu kraljevstva također moraju uskrsnuti od mrtvih. U svakom naraštaju od Isusova vremena do danas, neki su se pokazali dostojnima tako visoke časti. O toj skupini čitamo: “Blažen i svet onaj tko ima dijela u prvom uskrsnuću... oni će biti svećenici Božji i Kristovi, i kraljevat će s njim tisuću godina” (Otkrivenje 20:6).

Zatim, kao što smo već primijetili, Vjerni iz starine, koji će biti ljudski predstavnici božanskog Krista, također će morati biti podignuti iz mrtvih, u onome što Novi zavjet opisuje kao “bolje uskrsnuće” (Hebrejima 11:35). Isus je svjedočio o njima: “Kažem vam: Mnogi će doći s istoka i zapada i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom” (Matej 8:11). Lukin izvještaj o tome dodaje “sve proroke” i objašnjava da će ljudi doći sa sjevera, juga, istoka i zapada, i sjediti pred njima kao svojim učiteljima “u kraljevstvu Božjem” (Luka 13:28, 29).

Djelovanje Kraljevstva

Takvi će biti aranžmani Mesijina kraljevstva u kojem će on biti vrhovni Vladar, Kralj. Naraštaj Izraelaca ponovno okupljen u svojoj Obećanoj zemlji, koji će živjeti u vrijeme kada se dogodi veliko čudo božanske intervencije za njihovu zaštitu, bit će prvi koji će dobiti priliku za blagoslov pod blagotvornom vladavinom ovih uređenja mesijanskog kraljevstva. Oni koji pokazu svoju lojalnost novom režimu sudjelovat će u širenju njegovih blagoslova.

Proročanstvo koje se odnosi na ovo glasi: “I dogodit će se: kao što ste bili kletva među narodima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti i bit ćete blagoslov. Ne bojte se, nego neka vam ojačaju ruke! Jer ovako govori Gospodin nad vojskama: ‘Kao što sam vas naumio kazniti kad su me očevi vaši razgnjevili’, govori Gospodin nad vojskama, ‘i nisam se pokajao, tako sam opet naumio u ove dane [mesijanskog kraljevstva] učiniti dobro Jeruzalemu i domu Judinu. Ne bojte se! Ovo su stvari koje tre-

bate činiti: Govorite istinu svaki svojemu bližnjemu; sudite sudom istine i mira na vratima svojim. I neka nitko od vas ne smišlja zlo u srcu svojemu protiv bližnjega svoga; i ne ljubite lažnu zakletvu: jer sve su to stvari koje mrzim’, govori Gospodin” (Zaharija 8:13-17).

Božanska načela pravednosti ovdje izložena, koja će Izraelci morati poštovati i slušati kako bi primili Mesijine blagoslove, morat će poštovati i ljudi svih naroda, kako bi i oni mogli primiti blagoslove kraljevstva. A oni koji to učine bit će blagoslovljeni i također će imati privilegiju pridružiti se tom velikom projektu blagoslivljanja koji će se u konačnici proširiti na “sve obitelji na zemlji”.

Na sliku Božju

Još jedno dragocjeno obećanje kraljevstva glasi:

“Evo, dolaze dani, govori Gospodin, kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi savez. Ne kao onaj savez što sam ga sklopio s ocima njihovim u dan kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, savez moj koji su oni prekršili... Nego ovo je savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Gospodin: Zakon svoj staviti ću u njihovu nutrinu i upisati ga u njihova srca; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod. I neće više učiti svaki svoga bližnjega i svaki svoga brata govoreći: ‘Spoznaj Gospodina!’, jer će me svi poznavati, od najmanjega do najvećega među njima, govori Gospodin; jer oprostit ću njihovo bezakonje i grijeha se njihova više neće sjećati” (Jeremija 31:31-34).

Zanimljivo je, doista, obećanje da će Bog staviti svoj zakon u srca svoga naroda i upisati ga u njihovu nutrinu. Vjerujemo da to opisuje stanje čovjeka na sliku Božju. Tako je Adam stvoren, a Božje je obećanje da će posredstvom mesijanskog kraljevstva čovjek biti vraćen u to stanje savršenstva i zajedništva s Bogom.

Kada je izvorno stvoren, čovjeku je dana vlast nad zemljom (Postanak 1:27, 28). Ta će vlast također biti obnovljena. Isus nas je u to uvjerio u jednoj od svojih prisposoba. Prikazao je ljude svih naroda kako im se sudi; neki pokazuju narav jaraca, dok su drugi poput ovaca. Ovim ovcama bit će rečeno: “Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, primite u ba-

štinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta” (Matej 25:34).

Proučavanje ove prispodobe ukazuje na to da će karakterna kvalifikacija neophodna za baštinjenje izvorne vlasti dane čovjeku biti ne-sebičan interes za druge. Sebičnost je bila pogubna pošast za čovječanstvo tijekom svih stoljeća iskustva palog čovjeka. Pod uređenjem mesijanskog kraljevstva, ljubav će zamijeniti sebičnost. Tada će puno značenje Zakona koji je Bog dao drevnom Izraelu preko Mojsija biti prepoznato i prihvaćeno kao pravilo života za cijelo čovječanstvo. Mojsije je tom zakonu dao njegovo pravo značenje, govoreći: “Ljubi Gospodina, Boga svoga, svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom” i “Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe” (Ponovljeni zakon 6:5; Levitski zakonik 19:18).

S takvim standardom pravednosti kao vodećim načelom u životima svih ljudi, nakon što budu otkupljeni od istočnog grijeha i vraćeni u savršenstvo života, kakvo će slavno mjesto ova zemlja biti! Onima koji odbiju poslušati i surađivati, naravno, neće biti dopušteno živjeti, jer smrt ostaje kazna za namjerni grijeh. To znači da neće biti ničega što bi pokvarilo sreću obnovljenog roda (Djela apostolska 3:22, 23).

Iako su mnoga od divnih obećanja o mesijanskom kraljevstvu dana, u prvom redu, Izraelcima, Biblija nas uvjerava da će ona imati ispunjenje i u ljudima svih naroda; jer je Izrael korišten od Jehove kao prototip svijeta. Izraelci ponovno okupljeni u Palestini imat će prvu priliku uživati u blagoslovima, ali cijelo čovječanstvo je uključeno u milosrđe i ljubav našeg Boga.

Obnova svega

Svi Božji proroci bili su rječiti u svojim predviđanjima blagoslova koji dolaze i Židovima i poganima posredstvom Mesijinog kraljevstva. U Novom zavjetu apostol Petar opisuje razdoblje kada će se ta proročanstva ispuniti kao “vremena obnove svega”, o čemu je, dodaje, “Bog govorio ustima svih svojih svetih proroka od postanka svijeta” (Djela apostolska 3:20, 21).

Kada je Petar tako sažeo značenje ujedinjenog proročanskog svjedočanstva o blagoslovima mesijanskog kraljevstva, obraćao se židovskoj publici, pa je dodao: “Vi ste sinovi pro-

roka i Saveza koji Bog sklopi s ocima vašim govoreći Abrahamu: ‘I u sjemenu tvojem bit će blagoslovljeni svi rodovi zemaljski’” (Djela apostolska 3:25).

Tako Petar objašnjava da će se Božje obećanje Abrahamu da će blagosloviti sve obitelji na zemlji ispuniti “obnovom” svega. Znamo da je Bog potvrdio svoje obećanje ocu Abrahamu svojom zakletvom, a Petar nam govori da ga je potvrdio i svjedočanstvom svih svojih svetih proroka.

Restitucija znači obnova, a najvažnija stvar koju treba vratiti ljudima je život. Zbog kršenja božanskog zakona naši su prvi roditelji izgubili privilegiju vječnog života, a njihova su djeca rođena nesavršena i umiruća. Grijeh i smrt nastavili su vladati zemljom od tada, uzrokujući neizrecivu tugu i patnju među ljudima svih naroda.

Prorok David pisao je o tom dugom razdoblju ljudske patnje, opisujući ga kao noć plača. Ali kao Božji prorok, David je dodao radosnu vijest da “radost dolazi ujutro” (Psalam 30:5). Drugim riječima, pošast grijeha i smrti neće ostati zauvijek.

Izaija, još jedan od Božjih svetih proroka, opisao je buduća “vremena obnove” kao dan u kojem stanovnici svijeta više neće govoriti da su bolesni (Izaija 33:24). Izaija je također napisao da će se tada otvoriti oči slijepima i uši gluhima (Izaija 35:5). Također je napisao da će ljudi graditi kuće i stanovati u njima, saditi vinograde i jesti njihov rod (Izaija 65:21, 22).

Budućnost Izraela i Svijeta

Doista, budućnost Izraela i svijeta je svijetla. Zemlja će biti puna slave Gospodnje (Habakuk 2:14). Više neće biti rata, niti straha od rata. Svi će biti ekonomski i kulturno sigurni, kao što je simbolizirano u proročanstvu o svakome tko sjedi pod svojim trsom i svojom smokvom (Mihaj 4:1-4).

Konačan i slavan rezultat vladavine te svjetske vlade bit će mir između Boga i čovjeka, te među ljudima, uz poštivanje i pokoravanje pravednim zakonima Stvoritelja od strane cijelog čovječanstva. Prorok David je to rječito prorekao. Citiramo:

“Istina će niknuti iz zemlje, i pravda će gledati s nebesa. Da, Gospodin će dati ono što je dobro; i zemlja naša dat će rod svoj. Pravda će ići pred njim, i utvrdit će nas na putu stopa njegovih” (Psalam 85:11-13).

ŽELITE LI SAZNATI VIŠE?

Otkrijte dublje razumijevanje biblijskih proročanstava i Božjeg plana za čovječanstvo. Preuzmite besplatan primjerak knjige:

“BOŽANSKI PLAN O VJEKOVIMA”

**PREUZMITE
KNJIGU (PDF)**

Link za preuzimanje: istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com/blog/knige/bozanski-plan-o-vjekovima/pdf/

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE

095 37 55 619 • www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com